

יחוד נ"ר של חנוכה

פע"ח דף ק"ט ע"א

ודע, כי יש בה ג' יחודים (עיי' שעה"כ על "שים שלום"), א' נגד נה"י, כי עד שם מגיע קומתה לבד, ובזה היחוד הוא הוי"ה אדנ"י. ולפעמים הוא נגד החזקה, ואז הוא הוי"ה אלהי"ם. ולפעמים הוא שוה עד הכתר שלו, ואז הוא הוי"ה אלהי"ה, וג' יחודים אלו, גי' נר.

שעה"כ דרוש א' דחנוכה - דף ק"ח ע"ג

ואמנם ענין כוונת ברכות הדלקת הנר הם **סובבים** על יחוד א' עליון ושלם הנקרא נר כמבואר • אצלינו בתפילת שחרית דחול **בברכת שים שלום**. כי שם נתבאר יחוד זה על מתכונתו ועיין שם. ועניינו בקיצור הוא כי שלשה בחי' של יחוד יש לזו"ן. א' הוא בבחי' יהו"ה אלהי"ה ומספרו מ"ז. הב' הוא בבחי' יהו"ה אלהי"ם ומספרו יב"ק. הג' הוא בבחי' יהו"ה אדנ"י ומספרו צ"א. ולפעמים מתייחדים בבחי' א' ולפעמים בשתיים ולפעמים בשלשתם ואז הוא היחוד הגמור, ואז הנוק' נקרא נ"ר כמספר ו' שמות הנז'.

הקדמת הרש"ש על חנוכה

עוד יכוין שבברכה ראשונה **נרמזו** כל הג' יחודים הנ"ל (נ"ר פרטי). והוא, שיכוין להמשיך מספר ע"ב ס"ג מ"ה שהוא כמספר "להדליק" (ע"ה), לנוק' שהיא שם ב"ן. ובמלת "נר" יכוין לייחדם בשלושה יחודים, ואז נעשה נר חנוכה.

ברכת נר חנוכה

ואמת **אֲשֶׁר** נוצר חסד **קִדְּשָׁנוּ** לאלפים **בְּמִצּוֹתָיו** נושא עון **וְצַנְנוּ** **לְהַדְלִיק** ופשע **נֵר חנוכה** ר"ת **נח"ל**

להדליק ע"ה בגי' ע"ב ס"ג מ"ה (בגי' 180), [ויכוין] להמשיכ[ם] מחב"ד חג"ת נה"י דז"א לשם ב"ן שבנוק'

מחב"ד דז"א	יִוֵּד הֵי וְיִוֵּד הֵי	ע"ב
מחג"ת דז"א	יִוֵּד הֵי וְאוֹ הֵי	ס"ג
מנה"י דז"א	יִוֵּד הֵי וְאוֹ הֵי	מ"ה

לשם ב"ן שבנוק' **יִוֵּד הֵי וְאוֹ הֵי** (לחב"ד חג"ת נה"י דב"ן דנוק', שבגובה ז"א)

נֵר וחטאה

[יכוין לשלושה יחודים הנז' (ייחוד נ"ר), שבפשוטם גי' נ"ר (יר"א ח"ד 27),

יִוֵּד אֱלֹהֵי הֵי וְיִוֵּד אֱלֹהֵי הֵי (עצם ייחוד הנ"ר נעשה כאן, רש"ש)

בגי' רג"ל (לרמזו שגם חנוכה נקראת רגל, מכלל המועדים)

יִוֵּד אֱלֹהֵי לְ וְאוֹ הֵי יִם
יִוֵּד אֱלֹהֵי דְ וְאוֹ נְ הֵי י

[ואז הנוק' נעשית נר (מ"נר חנוכה"*)]

חֲנוּכָה ונקיה

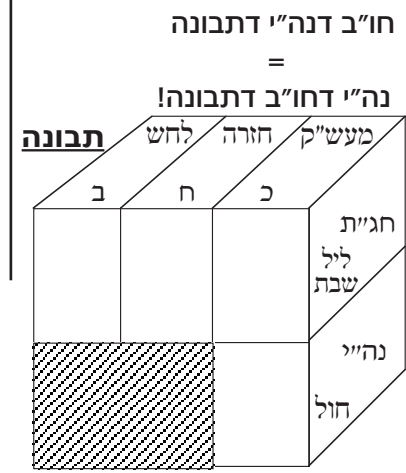

גם [יכוין] להמשיך (שפע חדש, מז"א) לנוק' [כ"ה] אותיות דשלושה יחודים הנ"ל, שהוא מספר כ"ה של חנוכ"ה

כתר	א י ה ה י ו ה ה	עתיק ונוק' א"א ונוק' (יר"א ח"ד 27)
חב"ד	י א ה ל ו ה ה ים	או"א וישסו"ת
ז"ת	י א ה ד ו נ ה י	זו"ן יעקב ורחל

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
שבת בבוקר כחב"ד מקו"פ יותר גדול	לחש מקו"פ
ליל שבת חגי"ת מקו"פ	חזרה מקו"פ
חול נה"י פנימי	מעש"ק מקו"פ

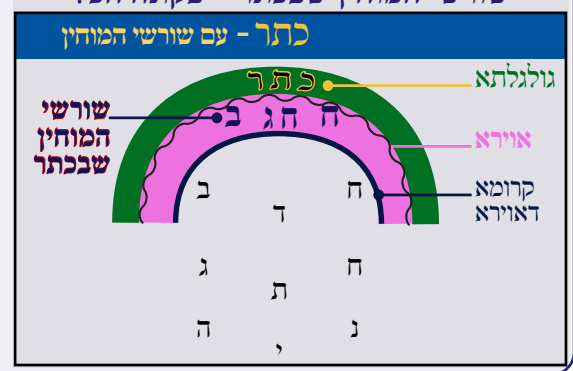
עיבור	יניקה	מוחין		
		כתר (מעש"ק) ח"ב חו"ג דכתר		
		<table border="1"> <tr> <td> בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר </td> <td> חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר </td> </tr> </table>	בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר
בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר			
		ו"ק הכללי (נ"ר דנה"י דישו"ת): שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה. תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	נוק' דע"י		עתיק	
חכמה יעקב רחל בינה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	א"א	נוק' דא"א	בינה	חכמה
			חסדי' גבו'	חסדים	גבורות	מורים	אבות
			שים שלום	מגן אב'	הטוב שמך	כריש' וזקני' ש"א	כריש' וזקני' ש"א

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

סדר ברכת נר הנוכה

גנזי חיים על חנוכה

- (3) בינה נוק' דע"י
- (2) חכמה דעת או"ג
- (4) דעת או"ג
- (1) בתר עליון

ברכה זו בכתר דזו"ן הקטנים דחג"ת ונה"י, שהם ביעקו"ר דחיצוניות דאצילות דא"ק ואבי"ע דהוד, דפרצוף הזמנים.

אל

בְּרִיךְ

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק

}	זיווג פנימי אֵלֵהּ יוֹהֵה דחב"ד
	זיווג חיצון אֵלֵהּ יוֹהֵה דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א

}	זיווג פנימי אֵלֵהּ יוֹהֵה דחב"ד
	זיווג חיצון אֵלֵהּ יוֹהֵה דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א,
לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת¹

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכות דחו"ב וחז"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א מס' ע"ב (חכמה) יֹוֹד הִי וְיִוּו הִי מס' ס"ג (בינה) יֹוֹד הִי וְאוּו הִי מס' מ"ה (חסדים) יֹוֹד הֵא וְאוּו הֵא מס' ב"ן (גבורות) יֹוֹד הֵה וְו הֵה לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דזיווג עליון דאימא ותבונה אֵהִיָה	שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכות דחכמות דחו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א מס' קס"א (חכמה) אֵלֶף הִי יוֹד הִי מס' קמ"ג (בינה) אֵלֶף הֵא יוֹד הֵא לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דזיווג עליון דאימא ותבונה אֵהִיָה

ולזווג חב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת (דנשיקין²),
[זיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דא"א וישסו"ת (דנשיקין)]

ולמהשיך טיפת עסמ"ב (מיניה וביה) ליסוד דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס מס' ע"ב (חכמה) יֹוֹד הִי וְיִוּו הִי מס' ס"ג (בינה) יֹוֹד הִי וְאוּו הִי מס' מ"ה (חסדים) יֹוֹד הֵא וְאוּו הֵא מס' ב"ן (גבורות) יֹוֹד הֵה וְו הֵה ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאימא ותבונה, שבו קנ"א בציוור אותיותיו (גי' רל"ב)	ולמהשיך טיפת עסמ"ב (מיניה וביה) ליסוד דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס מס' ע"ב (חכמה) יֹוֹד הִי וְיִוּו הִי מס' ס"ג (בינה) יֹוֹד הִי וְאוּו הִי מס' מ"ה (חסדים) יֹוֹד הֵא וְאוּו הֵא מס' ב"ן (גבורות) יֹוֹד הֵה וְו הֵה ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאימא ויש"ס

אֵלֶף הֵהֵה הֵהֵה יוֹד הֵהֵה הֵהֵה (י"ו ה"ו ו"ו ה"ו)

1. עפי' פשט הסידור, נראה שמדובר כאן בפרצוף דכללות (המשכה לאבא ויש"ס, ולאימא ותבונה).
אך יש לציין שלפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

2. ע"ח ח"ב דף ע"ח סע"א, ח"ב דף ע"ג ע"ב דרוש ט'. יחוד דנשיקין דא"א מעורר יחוד פרטי בתוך אבא ובתוך אימא בנפרד (מיניה וביה, לא רואים בסידור), שזה גורם להורדת הטיפה ליסוד של כל צד בפני עצמו.

אֵלֹהִים

(אשר תנה הודך)

רחוב

[יכוין ל' זיווג עליון (תדירי) , [פנימי דחב"ד דחג"ת], דאו"א וישסו"ת

אֵלֹהִים יְהוָה

יכוין להמשיך מיסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאבא ויש"ס,
טיפת עסמ"ב עם ה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ה' חסדים **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

ליסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב' ¹) שבו קס"א קמ"ג קנ"א

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מיסוד הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב' ¹) כל הז' שמות וה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ה' חסדים **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

למלכות דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה (ישסו"ת ב' שהם ג' ¹) שהיא תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א), ובה ה' גבורות

ה' גבורות **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

1. עי' תורת חכם דף ל' ע"ב (ישסו"ת א' שהם ב' - כניסה בצלמים. ישסו"ת ב' שהם ג' - כניסה בלבושים).

ליווג חו"ב חו"ג **דכתר**, שנתבררו ונשלם תיקונם בד' כריעות וזקיפות [בבחינת הוי"ה ואהי"ה]

ולהשאיר בעתיק וא"א את המוחין דכתרים. ושארית המוחין [שמן החכמה ולמטה, הנקראים אלהי"ם] נמשכים ל**חב"ד** [דגופא, הנקראים הוי"ה] שהם או"א וישסו"ת, ולזווגם בבחינת הוי"ה **אלהי"ם**, להמשיכם ככל הנז"ל [עפ"י היר"א ח"א 710 <

ולהשאיר באו"א וישסו"ת את המוחין דחב"ה. ושארית המוחין דוי"ק להמשיכם לחג"ת נה"י, ולזווג הוי"ק דז"א בבחינת הוי"ה ואדנ"י, להמשיכם ככל הנז"ל

חו"ב דכתר	זווג עתיק ונוק'	חו"ב דחב"ד	זווג או"א עילאין	חו"ב דז"ת	זווג זו"ן
איהיהיה	איהיהיה	אילהיהם	אילהיהם	איהדוניה	איהדוניה
חו"ג דכתר	זווג א"א ונוק'	חו"ג דחב"ד	זווג ישסו"ת	חו"ג דז"ת	זווג יעקב ורחל
איהיהיה	איהיהיה	אילהיהם	אילהיהם	איהדוניה	איהדוניה

יחוד העולמות וי"ם דדכורא ביי"ם דנוק' למעורר הורדת הטפה, פת"ל

ייהויהי

[ליחד ולקשר שרשי נרנח"י שלי בשרשם, ולהאיר בהם עצמות אור התורה ולזככם הם ומלבושיהם בתכלית הטהרה והקדושה, ועי"ז יאירו בהם עצמות אור התורה ורזיה. (הרי"ם)]

[שורוק אותיות קשה, כי היסוד מחבר ומקשר כל העולמות. ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבי, ולא ישתכחו ממני, אמן כן יהי רצון. (הרי"ם ע"פ שעה"כ ל"ז ע"ג)]

להמשיך טפת ההזרעה שם ע"ב וחמשה חסדים, מעיטרא דחסדים דדעת דעתיק (שבאווריא דא"א) לחסד דעתיק שבגולגלתא דאריה

יוד הי ויו הי

יהוה יהוה יהוה יהוה

ומשם לנוצר נגקה שהם ע"ב קס"א, ולזווגם

ולהמשיך הטפה ל**חב"ד דאבא**, ומשם ליסוד **דאבא**, ומשם ימשיכו עד יסוד דאימא שבדעת דז"א. וגם להמשיך (אותה) הטפה דכללות ודפרטות משם ע"ב, (לרן) דמוקיף דחכמה דז"א ליסוד דאימא שבדעת דז"א

ממוקיף חכמה דז"א

יוד הי ויו הי

ליסוד דאימא שבדעת דז"א

אלף הה יוד הה

ומשם לדעת דיעקב יוד הי ויו הי			ולהמשיך משם [שם ע"ב] ה"ח לדעת דז"א יוד הי ויו הי		
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
ג' כלי דעת דיעקב יוד הה וו הה יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא			ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה		
ומשם ליסוד דיעקב יוד הי ויו הי			ומשם ליסוד דז"א יוד הי ויו הי		
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
ג' כלי יסוד דיעקב שי"ן דלת יוד שדי ש' שד' שדי			ג' כלי יסוד דז"א יאהדוניה שי"ן. שי"ן דלת. שי"ן דלת יוד שי"ן דלת יוד		

עפ"י שעה"כ ק"ח רע"ד ופע"ח ק"ט סע"א. שע"ר ח"ב ש' קנ"ג

שעה"כ מפנה אותנו לתיבות שים שלום, על מנת ללמוד את פרטי יחוד נ"ר. משם משמע שמדובר על ג' יחודים הנעשים בי"ב פרצופים פרטים של ז"א. לאחר מכן, יש הורדת הטיפה ליעו"ר (ביום חול), ושם נעשה יחוד נוסף. לאחר מכן הורדת שפע עד לראש הבריאה. כנ"ל בכתר/חב"ד/ז"ת. מכאן נלמד לחנוכה, יש שני שלבים: א. יחוד נ"ר בז"א. ב. לאחר מכן בחלק מהמקומות נכוון בהמשכה לנוק' שהיא שם ב"ן. ההמשכה לנוק' מתאפשרת רק כשהנוק' בגובה ההמשכה מז"א (כתר/חב"ד/ז"ת).

כאשר נוק' דז"א בגובה מלא עם ז"א

ז"א - יחוד נ"ר שלם (על פי שים שלום)			
ז"ת	חב"ד	כתר	גובה ז"א (היינו י"ב פר' בעובי)
נה"י	חג"ת	חב"ד היינו	
זו"ן	או"א עילאין	עתיק ונוק'	י"ב פרצופים פרטיים
יעו"ר	ישסו"ת	א"א ונוק'	דז"א המתיחדים
הוי"ה אדנו"ת	הוי"ה אלקים	הוי"ה אקי"ה	שמות היחודים (פשוטים)

אה"כ המשכת שפע מיחוד נר לנוק' להדליק: ע"ב קס"א | להדליק: ס"ג אלקים | להדליק: מ"ה אדני" | לב"ן | לב"ן | לב"ן
(ב"ן) שכנגדו (בסיום תיבת להדליק)

נוק' דז"א - מקבלת שפע מיחוד נ"ר (הנוק' נקראת ב"ן)

ז"ת	חב"ד	כתר	גובה נוק' (היינו בעובי)
נה"י	חג"ת	חב"ד	

כאשר נוק' דז"א בגובה נה"י של ז"א (רגל מן השוק)

ז"א - בחנוכה נמשיך לנוק' (ב"ן) מג' יחודים, כאילו היא בגובה של ז"א			
ז"ת	חב"ד	כתר	גובה ז"א (היינו י"ב פר' בעובי)
נה"י	חג"ת	חב"ד היינו	
הזו"ן	או"א עילאין	עתיק ונוק'	י"ב פרצופים פרטיים
יעו"ר	ישסו"ת	א"א ונוק'	דז"א המתיחדים
הוי"ה אדנו"ת	הוי"ה אלקים	הוי"ה אקי"ה	שמות היחודים (פשוטים)

אה"כ המשכת שפע מיחוד נר לנוק' ע"ב קס"א | ס"ג אלקים | מ"ה אדני" | לב"ן | לב"ן | לב"ן
(ב"ן, בסיום תיבת הוי"ה של ברכה א')

נוק' דז"א - בגובה נה"י, ומקבלת שפע מג' היחודים כאילו היתה בגובה מלא (הנוק' נקראת ב"ן)

ז"ת	גובה נוק' (היינו בעובי)
נה"י	

בחנוכה, יש רק נוק' אחת שהיא בגובה נה"י בלבד של ז"א (כל השאר בגובה מלא עם ז"א), אבל הנוק' מקבלת מג' יחודי הנ"ר כאילו היתה בגובה (היינו בעובי) מלא עם ז"א. זה קורה אך ורק בסוגיא של רגל מן השוק. אח"כ הנוק' יורדת לבי"ע.

בפועל, כוונה זו מתבצעת בסיום תיבת הוי"ה של הברכה הראשונה. שם רואים רק את ההמשכה מיחוד הראשון (ע"ב קס"א), כאשר השפע של שני היחודים הנוספים כלולים ביחוד הראשון (שהוא בראש, העיקרי).

וצירא . והנה ז' סו' הגדולה שבח'ם דא"ה נחלקה לבי' ונפשה
ג' ג' ח' חלקים ארבעינים שבו שהוא מד סבורא הס לאורא
וג"פ החאין דס"ת הס כחר דא"ה וכנה אלו ג"פ הנשארין
לאורא נחלקים בלופן זה כי ח' ח"ה הפליון שנחלקו הס ג'
חלקים ח' סו' בכרת הוא שאפ"פ שיתחלק בהכרח סימלא
כל בחי' סו' בחי' ו' הפליון כי כן הוא בכל הפולמוס הפליונים
שאפ"פ שמתחלקים בשאר כח בכל בחי' חלק כנ"ל נמלא כי
ג' חלקים אלו הראשונים נפצין בטרם ו' א' וכשתחללה כזה
וא"ז הס ג' אוחיות שהם פלמן בג' חלקים שבה' פליון של
ס"ת בלופן שהוא וא"ז וא"ז אלא ג' חלקים וסנה כחלק הפליון
שכח ו' ראשונה ממנו נעשה גופא דאבא ומ' אחרונה גופא
דאמא ומלוא א' שחלמא הוא' נעש' ב' יסודות דאורא ולכן
בשמו סיסודות בחלמא הוא' כי הס המיוחדים הם שיהיו
וע"י מדוויגים . אמנם אח"כ (ח) שמעתי ממורי אלה בלופן
אחר וכו' כי אלו בג' חלקים שיש בחי' הפליון דת"ס דא"ה
בב' חלקים הראשונים מהם נעשה לאורא ב' דעות והחלק בג'
ממנו נעשים כל ב' גופים דאורא . וכד' שפירן פנין זה היסוד
אך מחלק בג' מספיק לב' גופים דאורא נקדים לך הקדמה
(ב) א' דפ כי יש ב' מיני זוגים הא' נקרא נשיקין (ג) והב'
הוא זוג פמש ועדפ שקודם זוג פחמן גופי לריך שיקדים
אליו זוג הפליון רוחי שהם הנשיקין בסוד וישק יפקד לרחל
ומבשרינו נחזה חלטה שסתלה מקדים הנשיקה ואח"כ הזוג .
ואמנם גם הנשיקין הם בסוד זוג ולכן מלכו בגמרא נקרא
זוג בלשון דבור שהוא צפה כמ"ס בתוס' כתובות בתשנה ראיה
מדברים עם א' אמרו לה מה סיבו של זה יש מ"ד בגמרא
שפירש מ"ד מדברים ננעלה פ"ס גם הפסוק קורא הזוג בל'
אחלה כמ"ס כן דרך אשה מנאפס אכלה ומחמה פיה וגו' והבן
זה . גם כזה סבין מ"ס ה"ד לאלתר עון (ד) שכרוך בתוך
פיה פי' כשאדם מזדווג עם אשתו אז בהכרח מתחלה רדוק
ומסכהו בסוף פיהם והוא קודם אל הזוג והוא פי' לו ואמנם
לסו' זה הזוג פליון ורוחי מאד לך בתחלה מקדים זוג
נשיקין לזוג החמון . וכפנין כי סתלה משפירים ג"ד באדם
להזדווג שהם בחי' ג' מוחין דברשא ושליחן הספה כהיא
מזוג אפשה פי' ואחר שנטקבא העליונה שיהא בינה שבראש
נעלה הספה מסיד זוג אז מורידה למטה ביסוד ומחמת
ללאת אל הנוקבא . נמלא שבחמלה מזדווג האדם מיה ובינה
לאורא הספה של ממוחין שלו ואח"כ יורדת עד היסוד זו
ואז נסגה לאששו ביסיד שלה . ופנין זוג זה הפליון דנשיקין
הוא בלופן זה . דפ כי כנה נדפ שכל ספירה כלולה מ' (ס)
וכנה חכמה דא"ה הוא סוד מוחא סתימאה דיליה ויש בה
י"ם ומתפשטו כולם צרישא לחודים והיסוד שלה הוא סתך חכמה
ז"ס ח"ך מ"ס (ו) והמלכות שבה הוא הגרון (ז) ואמנם
גרון זה נקרא בינה בערך שאר הגוף כנדפ שסתלה בגוף
הוא מחסד ולמטה וא"כ סו'ס אראש שהוא הגרון נקרא בינה
והוא המלטה והנוקבא של חכמה שהוא מ"ס ומזדווג החכמה

[2159111]

עמה בסוד הח"ך שהוא היסוד עם פגרון שהוא מלטה נקרא
*מ"ק דפ כי סיד אחפ"ה
בגרון כנדפ מאור"ו
וכס בנינה וחס גימטריא
אנ"פ גימ"ק בח"ך והס בחכמה
אוחיות ח"ך מ"ס גימ"ק גימ'
נג"ף ואלו הם שמות קדושים :

צרי' המער שהיא היסוד המזדווג צדון פחמן ובלשון הוא היסוד
המזדוג זוג פליון והנה נדפ אופיוס אחפ"ה שסס בגרון
וגימ"ק הס בתך . וכפנין שהחכמה הוא כגמרא לחסדים
וכבינה הוא פטרה דגבורה ואופיוס גימ"ק הס ס"ה שבה'ך
שהוא חכמה ואופיוס אחפ"ה הס ס"ג שבגרון שהוא כבינה .
ובזה סבין מ"ס צלררה האזעו רל"ס אשא ומיא חמסקן ויאן
בלוורא פי' שבה'ך ספה הג"ל יס חו"ג שהס מיא ויאש זה
בלד זה לך אחפ"ה בגרון א דפריד מלכין ד דפריד ונחית
ט' כי אלו באופיוס הס בחי' ס"ג אך אופיוס גימ"ק שהס
החסדים פליהם נאמר כנחמדים וגו' ומתוקים וגו' וגם עליהם
נאמר ויהי מעשה הלדקה שלום כנדפ שאלדקה שטמן לדיק
לדק הם החסדים הנקרא שלום ולדקה וזו לדק שהוא רימן
נגזכר בזכר שהס בחי' גבורות מתחמקים פי' החסדים שהס
כ' וזו מלדק נעשה לדקה וזה כנה מטם לדקה והנה בגרון
הוא נקודם לין שבבינה ושס הס ס"ג אחפ"ה . ושס זה
שאמרנו לא יתלוקו אלו בשמשום ששמעתי ממורי אלה כי
הזו"כ מספספין לים כל א' מכן וראשיקן למעלה בשוחן
וספין מסתיימין צפה ושס הח"ך כח ססו'ס דחכמה וגרון כח
הסו'ס דבינה שהוא נקודם לין שבה ובלשון הוא יסוד של
בח"ך הממשך ס"ה גימ"ק וס"ג אחפ"ה וזו הוא שס בסוד
מ"ד סידרין מח"ך אל בגרון ובסוד מ"ג השולק מן בגרון
אל סתך וכו' סוד כרוך סיוולא מח"ך וגרון כג"ל בגמ' . ח"ס
וסלן מחכאן דא לרא בלישן פמלל רבדבן ס' כי הוא בלשון
המזדוג (ט) לכן סולם מחכאן ליה כי הוא ספיקר וממנו
תולדות חיים . (א) והנה אפ"פ שאחיות גימ"ק או אופיוס
אחפ"ה אינם אלא ד' (י) פכ"ז סס כ' ולא קבלתי טעמו . והנה
ז"ס שאז"ל כל דבור ודבור שילא מפי הקב"ה נגרא ממט מלאך
אחד והפנין כי המלאכים נבראים פי' זוג רוחי הפליון היה
ולכן חיים וקיימים למד אך בני אדם בל"ס פי' זוג פחמן
גופני שהוא מבחי' היסוד עם המלטה לך סס מסיס . ובמ"א
הספה כהיא יולדת מהמוחין ממע דברשא . אמנם זוג פחמן
אין הספה כהיא נמשכה מהמוחין פלמן אלא מבחי' סס"ה
המתפשטין בגוף מחסד עד סוד ושחור כלל זה בידך והנה
נדפ שאין לך ספה יורדת מלמטה מ"ד שאין ספייס סלקין
כפדה מ"ג . וכפנין שהלא נודע שבריאח הפולס סיה פי' שס
מ"ב כגמ' מכרשית עד ב' דנבחו וכו' הספה דדסררה אמנס

[אוצר החכמה]

ספס

דגרות וביאורים (ח) שפר ס"ה ס"ה שפר ס"ה ס"ה אפ"פ : (ג) לפיל פ"ס : (ג) כנס ארזא ילכא דיש כחן היסוד לשון דאין פתרון קוביטו נכס שסגן
פנין זוג כנשיקין וכו' ה"פס החסד ספירקין וזל נפולא כסוד ככל סאוך וכן כסג נפשו' אחר גסר כל בקיחוס כסוד כפירקין כג'
סכ"פ והס"ס ימלא ססודיו . שפן כסון : (ד) רל' כל זמן : (ה) פנין סו"ס דפ"ל פ"ס : (ו) סיריש נדפד דהיסוד הוא סו"ס דפ"ס ח"ך פ"ס כסנ"ך סס
הוא פ"ס סכ"ה היסוד . כ"ס : (ז) סס דפ"ס פ"ל : (ח) וז"ל ככ ספן כסוד ככר כסנ"ה חזונו ככ כסנ"ה כסוד פס בינה אינו פס בינה דא"ה אכר ירדס בגרון אלא
עם ספולכות דפ"ס דא"ה אכר הוא בגרון ונקרא ג"ד כסס בינה פל סס כבינה אכר סס . שפן כסון : (ט) כנס סיריש דכר רכישו לסירוך ג' שפוטת אלו כס כך
וכוא כי כספוס אי' כסג כי כוונ הוא ח"ך יסוד דסנכפ פ"ס דא"ה עם ספולכות שבו סכוא פלכות דפ"ס כסופתס בגרון סכוא רינה דכלל' אפנס כבינה ככללי
אכר ס"ה בגרון לא ככ רינה כוא כוונ . וכספוס סניכ פוס נאופן אכר וכו' כי סספוס ככלל'ס הוא סתך וכבינה הוא בגרון ובלשון כסכריפ מייחס הוא
כדפס סנין סרני וכיינו כסודיונים סרני ככוללים סכוא פ"ס נכלל'ס כס בינה ככללי כננרין פי' כלשון חס נאכס כחולקס . וכסכ סכנ' כסנרין הוא מקודם לין
כבינה כי מוריפ ססכריפ לים כ"ל פ"ס וראשיכס למטה כסופין וסו"ס ססכריפין נפ' וסס כח"ך כ"ס כסו'ס דהכנה וגרון כ"ס כסו'ס דבינה סכוא נקודס לין
סכס וכלכין כוא יסוד של כח"ך לא יתלקו . וכוא דלשולס סתך כוא מנכס אלא סכוא היסוד של סכפס וסודונו בהילס עם ספולכות שבו כסנרין כפ"ס כספוס ח'
יסוד זה פלמו סכוא כס"ך סודונו גם עם נקודס לין דבינה ככללי כסנרין . ופנין כסנ"ה דף ס"ה כפולס וכנה'ס נע"ס כ"י"ס כ"סנ . שפן כסון : (י) אוחיות :

יפה שעה

כסדקא יפ"ס : (א) והנה אב"פ שאחיות גימ"ק או אוחיות אכס"ס אינם
אלא ד' אוחיות פכ"ז כס כ' ולא קבלתי ספסס ולפי' אכסר כי נויכ
כלל"ס כלוא אי' יפן כס תרי פלגי גופא וכן שריכס כס חד נוסף שלס
כנדפ סס וכנה כהכאר כי זוג כסתחין דיסוד אינו נמאך ממנו פלמו
אלא ססכ"ה אחר סתמפסשו גופא כו' כספר זה ככס פכמיס ככג

רל' כן ולפיל פ"ס כהג זל ומכמיס סס ככא"ס מן כדפס פלמו יפ"ס
ואכסר סככיל אוחס ככופסיס ככא"ס מן כדפס פלמו סכנר רל' הוא
שיס כח אל היסוד לכפולת עד כדפס לפסחך כסיפכ המס כמ"ס רל'
כספר כסבינה ס"ז דל"ז ואחר שאין ספסכ מנככת אלא ל"ה
ספספסוס ככ"ג למ"ה לככמ"ה ימלא היסוד עד כדפס :

היכל ה היכל דא שער ד שער ב' שער המוחין פרק ט' ע"ח ח"א ק:

אמנם הכלי שלה הוא היסוד שלה והמין הם (א) ה"צ של חלקה שלוקחת צפת הנסירה כנ"ל. אך אלו ה"צ פלמס של נקרא רוחא דיליה דשביק בנוסה כי הגב ז"א סוד רוח אך לבהמתן בה נקרא נפש בלחא נפשה ולכן נקרא בן ולא בה ולסודו בסוד אב"א אלו חווג גמור רק רוחא דשדי בנווה והוא שרש להפלות כל הכירורים עד ימות המשיח וכו' שרש לסולם הוא הבורש הראשון דב"ן וע"י מתגברין כל בירורי המלכים של צ"ן. והאמנם אח"כ חזרים פכ"ס ואלו בלחם בה אורות הפנים דבינה שנתנונה ויש"ס חלבושין במימיוסון (ב) ממס ואלו ה"סון לה בסוד האלה בחי' ה"ג שלה בן דבן ובסוד חווג ממס כ"ג שלו נקרא חסדים דלימא (ג) כנ"ל (וסלם בן מן ב"ן) (ד). [א] שוד נ"ל בדרך שניו"ב' פירשים הם אחת כי הגב (כ) א"א להחוזג ז"א בטקבא אלא בפוסב שיה בשוק לגמרי כחובו ואם

אזר הזכירה

לאיזו חווג הוא חווג ז"א בלחא א' יעקב ברחל או יעקב בלחא(ו). והנה בהזחה בסוד אחר בשיה אליו או האיר בה בחי' גבורות דב"ן דב"ן אך הגבורות דמ"ה דב"ן כולם נעלמים תוך יסוד דלחא הסחוס כנודפ לכן לריך שלאו משס וינתנו בחוכה ממס צפת הנסירה ואלו חוזרין להגתן בה נה"י דלחא ולי אפשר שתקבלם אם לא יכנסו בה ג"כ נה"י דלחא ויתלבשו בחוכה ואלו מקבלת היא גבורות דמ"ה (דב"ן) שביסוד דלחא והרי עתה בא ב' מנלפ"ך א' דגבורות אמא וא' דגבורות אבא כמכר במ"א. אח"כ בחידתם פכ"ס אם לא גדלה כחובו או הוא חווג יעקב ורחל והיא קבלה החלה גבורות דמ"ה דב"ן ררך מסך מו"א ואח"כ נותן לה חסדים דמ"ה דמ"ה בסוד חווג. אמנם כשגדלת כמו הו"א לבמרי פכ"ס או לוקחת החסדים (דב"ן) דמ"ה (דב"ן) (ו) ונ"כ החסדים דמ"ה דמ"ה כנזכר במ"א כי ז"א

יש

דגרות וביאורים (ח) נ"א חווג: (ז) רל נכלים פרידים כפ"ס בסוד (ג) רל פ"ס דב"ן כמכר לפיל: (ד) רל דברי כל אלו כנח"י נקראו נ"ן שכרי ב"ן דב"ן וע"ס דב"ן ככל הוא פוד חיפא ונקרא ב"ן ויין נספר דנה בלות יפ"ה פ"א כהארץ כה. כמן שסון: (כ) טו"ח קל"ז פ"ב: (ז) כנס זמן חותים של כל אחד כמג רביע כשפר בגילגולים כקדשה כ"ז וטר חל רבינו חס שרש לפי פלמס חווג כ"ל הוא ז"א סקרא ישראל עם רחל חסן חותם הוא כמופק שנה כי או גדלה רחל ככל אורך ז"א פפס כחובו ופחוזנים יחד פ"י סיסר חסיה של ז"א. חווג ב' הוא יעקב ורחל כשחיים יפי כחול ומחוזג פפס פ"י יסוד שלו באפיד. חווג ג' הוא יעקב עם ללח אחר חלות לילח ולי שריס גדלים ומספספים ככל אורך ז"א כולו פ"י פדחוח יסוד אחר שנו. חווג ד' הוא ישראל עם ללח נמנח דיעי החול וס"ה חיינה מהפסחה רק כשיסוד ח"י כשליון שסוף פ' פפס שלו הוא פדחוח פפס כיסוד שריס לו כחלל אל ו"א כחיותו כנח"י רק לנד. חווג ה' יעקב עם ללח כהפלת פרידים דיעי כסול והוא כח"י כשליון כל ז"א ולי הוא פ"י נח"י כיסוד אב"א פכ"ל כדרך לפירוש: (ו) פ"ן שו"ח ק"ג פ"ג:

ח 23589

השמש

יפה שעה

לריך לפשות לה כלי ורוחא אחר הנסירה נפמדה: [א] הגב טלע פי אבא רש"ס כ"א כלול ממ"ה וב"ן דמ"ה, והאמא ותנוכה כל אחד כלולה חמ"ה ומב"ן דב"ן. ח"א כלול ממ"ה וב"ן דמ"ה, וממ"ה ומב"ן דב"ן מ"ס וב"ן דמ"ה בימיט מלניש לננח וחלי סימרי דיכוד דא"ס פנים ואחור, פ"ה דמ"ה לנד הפנים וב"ן דמ"ה לנד פאחור, ומ"ס וב"ן דב"ן לשמאל מלניש לכוד וחלי כשמאל דיכוד דא"ס סו"ס, מ"ס דב"ן לנד פנים, וב"ן דב"ן לנד אחור, ונוקבא ח"א כלולה ממ"ה וב"ן דמ"ה, וממ"ה וב"ן דב"ן וס"ה מלנשת לו"ס כסדר כהלנשות ז"א לא"ס כנ"ל וכשמזדחנים א"ס לחת מוחין ל"א אבא מצרע ד' מוחין מסס מ"ה ואימא מרשח ד' מוחין מסס ב"ן. ואח"כ מתחלפין ומתלבשים באופן זה חכמה דמ"ה

כחסיאר כמ"ס ח"ל צריס פ"צ משפר כהונאש יע"ס. ומחלל כחוחין נכחלף ונשאר מ"ל אוחו כחמספוח החסדים שכתובו פכ"ס מ"ה דב"ן ונכסתלקות המוחין ח"א נשארם חכמות וחסדים בין דלגא בין דלמא כסוד מקיפין פ"ג ריבא ח"א וניטח ונטרות בין דלגא בין דלימא נכחבן בטקבא לגרום הנסירה וחור הדבר כמו שריס בחחלה קודם כחילוף שחכמה וחסדים שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן נשארם מקיפין וניטח ונטרחה דלגא ודלמא שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן נכנסין בטקבא. ואש"ס שנכנסו בחובו ניטח ונטרות דלגא ודלמא איט נשאר בחוכה כי לא נכנסו אלא לבאיר אליה שהוכל הנסירה לפשות ובחוכה לא נשאר ולא לקחה לפתח רק כ"צ דלימא כמ"ס ח"ל נכמה מקדחוח ומכס כשפר

לזווג חו"ב וחוי"ג **דכתר**, שנתבררו ונשלם תיקונם בד' כריעות וזקיפות [בבחינת הוי"ה ואהי"ה]

ולהשאיר בעתיק וא"א את המוחין דכתרים. ושארית המוחין [שמון החכמה ולמטה, הנקראים אלהי"ם] נמשכים להב"ד [דגופא, הנקראים הוי"ה] שהם או"א וישסו"ת, ולזווגם בבחינת הוי"ה אלהי"ם, להמשיכם ככל הנז"ל [עפ"י היר"א ח"א 710]

חו"ב דכתר	זווג עתיק ונוק'	חו"ב דכתר	זווג או"א עילאין	זווג זו"ן
איהיהיה	איהיהיה	דחב"ד	אילהויהם	איהדונהי
חו"ג דכתר	זווג א"א ונוק'	חו"ג דחב"ד	זווג ישסו"ת	איהדונהי
איהיהיה	איהיהיה	דחב"ד	אילהויהם	איהדונהי

יחוד העולמות וי"ם דדכורא בי"ם דנוק' [מעורר הורדת הטפה, פת"ע]

יהיהיהיה

[ליחד ולקשר שרשי נרנח"י שלי בשרשם, ולהאיר בהם עצמות אור התורה ולזככם הם ומלבושיהם בתכלית הטהרה והקדושה, ועי"ז יאירו בהם עצמות אור התורה וריזה. [הרי"ם] [שורוק אותיות קשה, כי היסוד מחבר ומקשר כל העולמות. ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבי, ולא ישתכחו מומני, אמון כן יהי רצון. [הרי"ם ע"פ שעה"כ ל"ז ע"ג]]

להמשיך טפת ההזרעה שם ע"ב וחמשה חסדים, מעיטרא דחסדים דדעת דעתיק [שבאווריא דא"א] לחסד דעתיק שבגולגלתא דאריה,

יוד ה"י וי"ן ה"י
יהוה **יהוה**
יהוה **יהוה**
יהוה **יהוה**

ומשם לנוצר ונקח שהם ע"ב קס"א, ולזווגם

ולהמשיך הטפה לכחב"ד דאבא, ומשם ליסוד דאבא, ומשם ימשיכו עד יסוד דאימא שבדעת דז"א. גם להמשיך [אותה] הטפה דכללות ודפרטות משם ע"ב, [דרך] דמקיף דחכמה דז"א ליסוד דאימא שברעת דז"א

ממקיף חכמה דז"א
יוד ה"י וי"ן ה"י
 ליסוד דאימא שבדעת דז"א
אלף הה יוד הה

ולהמשיך משם [שם ע"ב ב] ה"ח לדעת דז"א	יוד ה"י וי"ן ה"י	ומשם לדעת דיעקב	יוד ה"י וי"ן ה"י
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
ג' כלי דעת דז"א	יוד ה"י וי"ן ה"י	ג' כלי דעת דיעקב	יוד הה וו הה
יוד ה"י וי"ן ה"י	יוד ה"י וי"ן ה"י	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה
יוד ה"י וי"ן ה"י	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה
ומשם ליסוד דז"א	יוד ה"י וי"ן ה"י	ומשם ליסוד דיעקב	יוד ה"י וי"ן ה"י
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
ג' כלי יסוד דז"א	יוד ה"י וי"ן ה"י	ג' כלי יסוד דיעקב	יוד ה"י וי"ן ה"י
יוד ה"י וי"ן ה"י	יוד ה"י וי"ן ה"י	יוד ה"י וי"ן ה"י	יוד ה"י וי"ן ה"י

להמשיך מיסוד דדכורא ליעקב, [שם ע"ב, ו]הה"ח ליסוד דנוק', ג' כלי יסוד דיעקב

ש"ן דלת יוד שדי
ש"ן שדי

שם ע"ב
יוד ה"י וי"ן ה"י

ה"ח
יהוה **יהוה**
יהוה **יהוה**
יהוה **יהוה**
 יסוד **יהוה**

חיבור חו"ג [יעקב] הנ"ל
איהיהיה
איהדונהי

לחו"ב וחוי"ג דנוק' [הוי"ו"ת דזקיפות]
יוד ה"י וי"ן ה"י **יוד הה וו הה** **יוד הה וו הה**

ג' **להכרם** בה"ג שביסוד דנוק' חיבור חו"ג ביסודה **יוד ה"י וי"ן ה"י**
איהיהיהם
איהיהיהם
איהיהיהם
איהיהיהם
 ג' כלי יסוד דרחל **ש"ן דלת יוד שדי**

לעורר ולהעלות מיסוד דנוק' מ"ן ה"ג, ה' שמות אלהי"ם ה"ג מיסוד דנוקבא

אלהים
אלהים
אלהים
אלהים

ג' כלי יסוד דרחל **ש"ן דלת יוד שדי**

חיבור זו"ן והיכלין [בי"ע עם זו"ן דאצ"ל]
איהדונהי
איהיהיהם

ולכרד מביורוי הקטנות שביסוד דז"א [60], והם ל' להשאירם ביסוד, ול' הנשארים להמשיכם לרישא דנוק'. ולהשאיר שם ט"ו המובחרים, וט"ו הנשארים לגרון, ומשם לחג"ת, ומשם לנה"י, לכלול אותם ביסוד. ולהשאיר שם עשרה, וחמשה לראש הבריאה.

אלף למד ה"י יוד מם **אלף למד הה יוד מם**
אלף למד הא יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלהים
 לראש הבריאה

גם יכוין לחבר ז"א עם אימא [דהיינו כניסת המוחין דאימא בז"א, ולא יחוד], ויכוין בשילוב אהי"ה הוי"ה

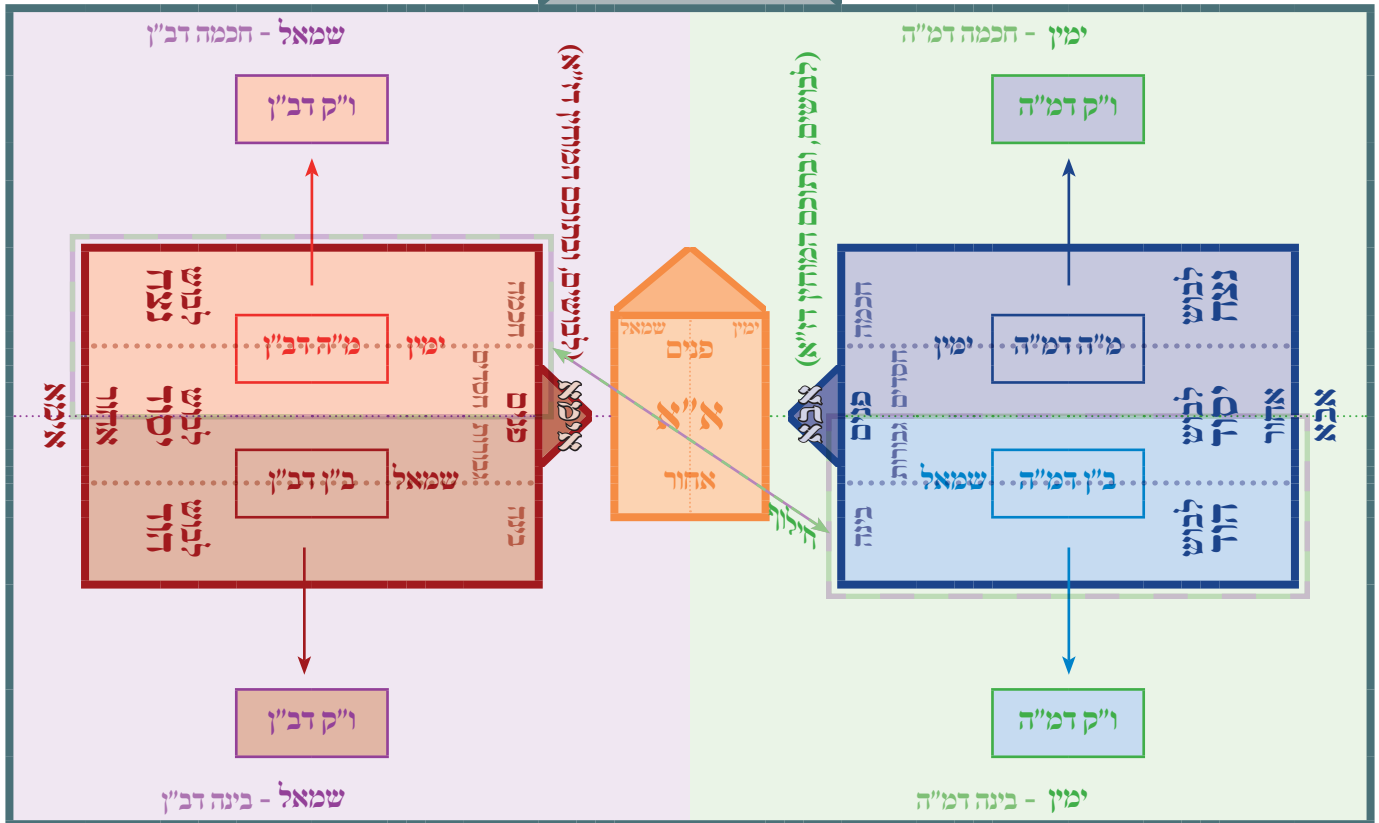
גם יכוין לחבר ז"א עם לאה, ויכוין בשילוב אלהי"ם והוי"ה [בויעבור]
איהיהיהם
 גם יכוין לחבר ז"א עם רחל, ויכוין בשילוב אדנ"י והוי"ה [בויעבור]
איהדונהי

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

ענ"ה דף פ"א סע"ב, אחרי החורבן, רק ביד שמאל.

יד שמאל דא"א

א"א

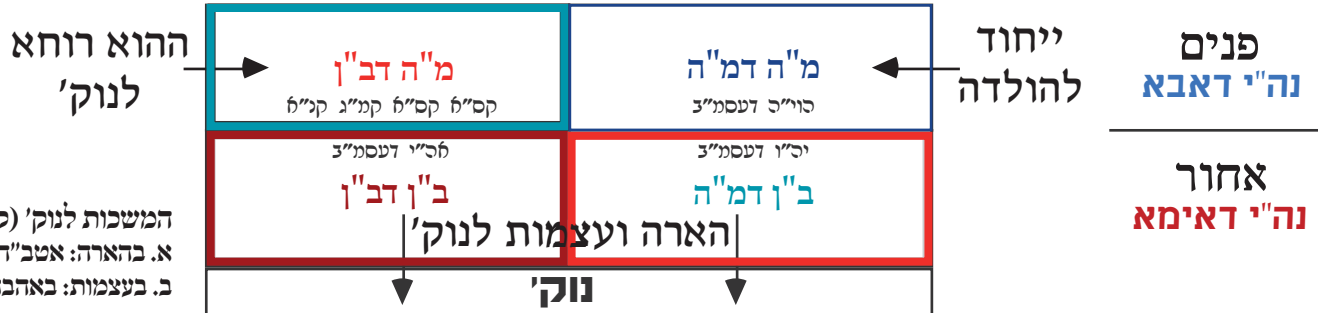
יד ימין דא"א

אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א		אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א			
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	כללי
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי	שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים	
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין	
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע	
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	פרטי
אימא פרטי	אבא פרטי	אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים	
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)	שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין	
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דב"ן	ב"ן דמ"ה	שפע	

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

שמאל - הוד   ימין - נצח

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת, י"ט, ר"ה כיפור ופורים):

[לאחר החילוף שני]

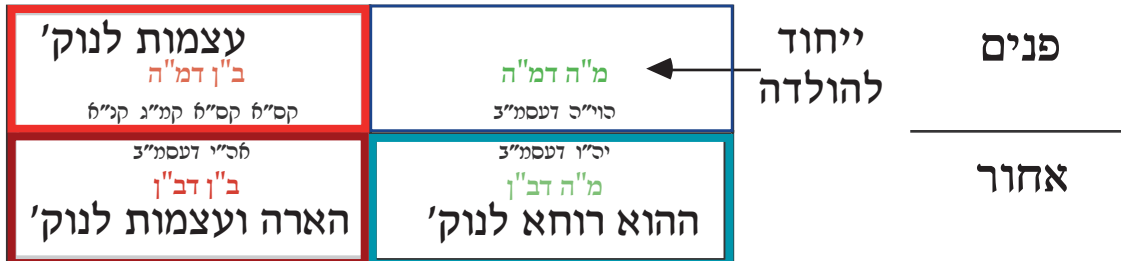
נה"י דאבא (צד ימינו)   נה"י דאימא (צד ימינה)

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו)   נה"י דאימא (צד ימינה)

ג. בזו"ן הגדולים, ז"א נותן לנוק' רק ב"ן דב"ן (באטב"ח), שהרי מ"ה דב"ן שתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה ובי"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".

ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א ובעיקר ק"ד רע"א. כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב (ובחדש ח"ו דף ב"א אע"ב, וכן ב"ב סע"א). שער ח"א ש' ר"א: א"א לחלק את לבוש היסוד.

מקורות
נוק' הגדולה עומדת מאחורי ז"א.
נה"ש דף ל"ג סע"א, ד"ה ונחזור.
שער ח"ב ש' ש'.

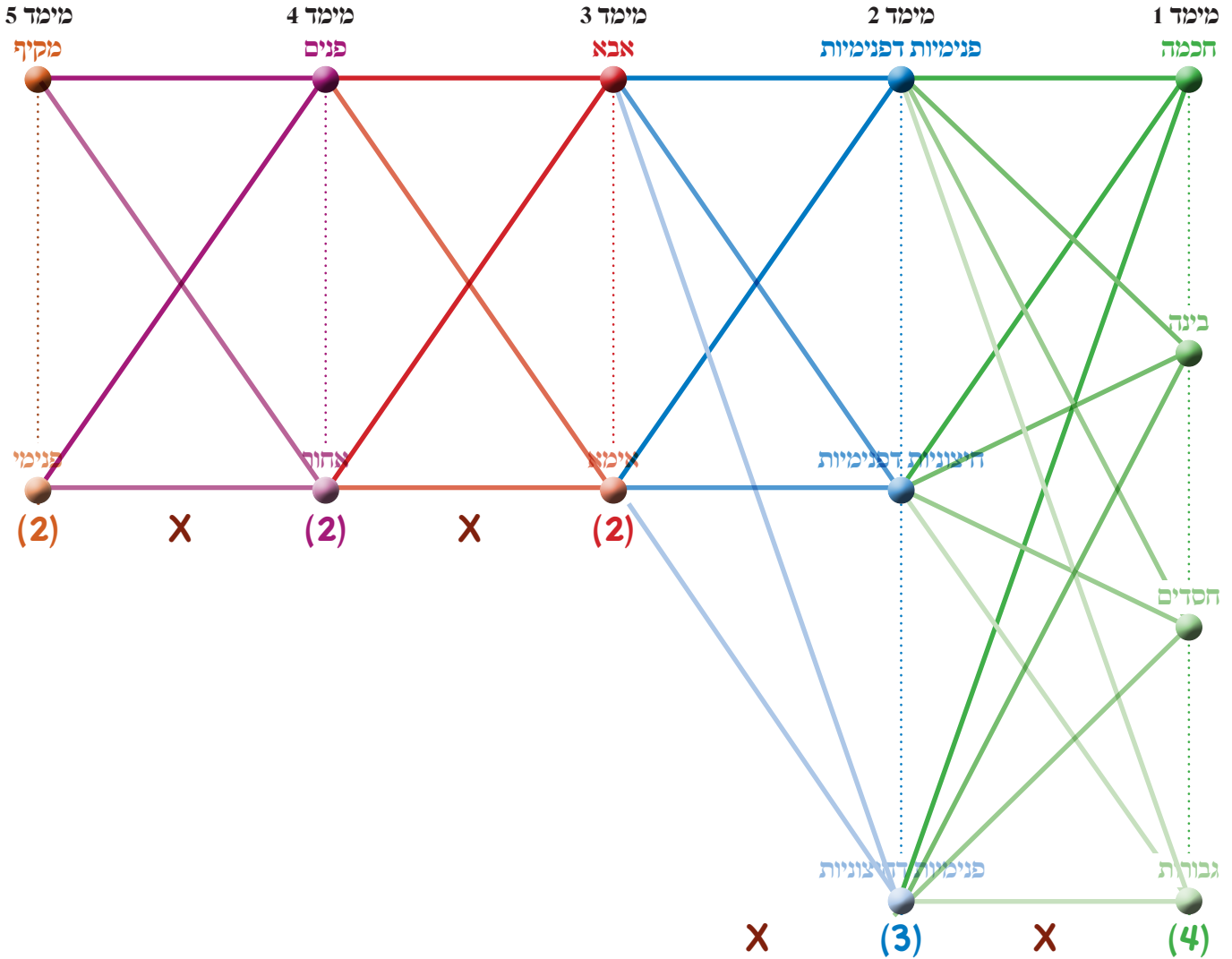
מקורות
ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמ"ש
אות ג' וד', עמ' ג' שמ"ש אות א'.
נה"ש דף ז' ע"ד.
אור הלבנה חלק אור החיים
דף רמ"ו ע"ב.
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
צדק ושלוש דף י"ח ע"א.
תו"ח מ"ו סע"ב.
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
שער ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצ' דפני')

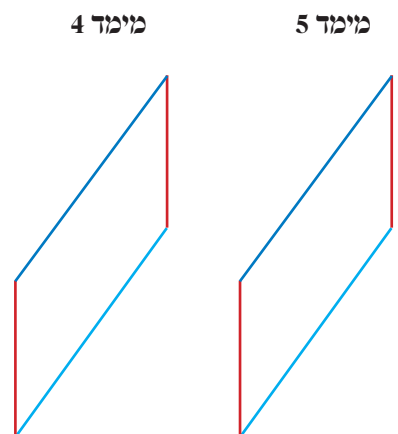
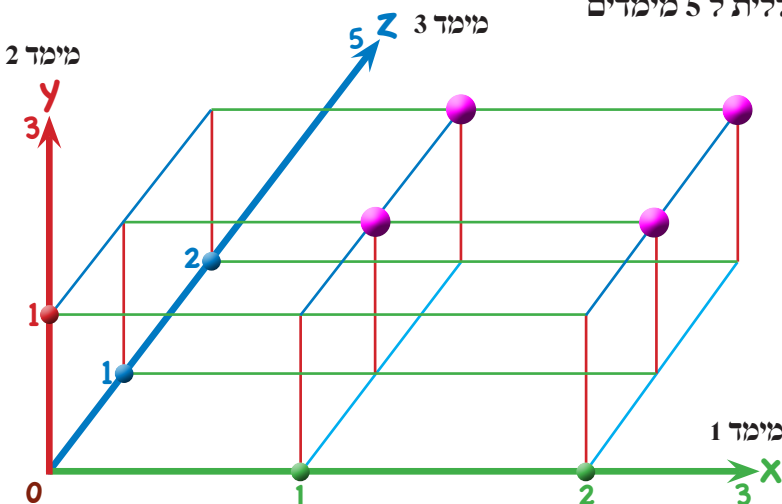
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית	X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר)

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3)	X	כריעות וזקיפות (4)
96	←	48	←	24	←	12	←	4
→ 2	→	→ 4	→	→ 8	→	→ 24	→	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

או וכוף דו"ה ממש הי' ילפן יקרא דבר זה הגדלה דו"ה עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דו"ה לחוכם נעשו
 כנוף דו"ה ממש, והיו נח' בח' מוחין דו"ה מחכמה שלו ולמטה
 ח"ך נעשה ע"י נה"י ח' דתבונה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דו"ה אשר הוא נעשה מח'י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהצ"ל. והנה בח'י הכתר דו"ה לריך שנבחר תחילה
 מה ענינו אם הוא מכלל המוחין דו"ה או לאו, ואם הוא מכלל
 הי' ס דו"ה או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היה שחשבין דו"ה מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו ח"ן האבות אלא חכמה וים החיות
 הרבה לספרה יו' גם מה פ"י לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"ס ויהי' שהכתר היה גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היה נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה הוא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפה ומלכשת ח' המוחין יחין ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הניקן בן יוחי כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לחין קן על חכ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל שרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרושם שבהם ומציאותם בכתר יאיתם המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לחין קן על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 צב' חידושי שנאשר מנבא ענין יום פכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' בחר יא"ה ח"י"ב מוכיח שם באריך בח'י גולגלתא
 ומ"ס דליתא אמנם ח"י"ב הם ח"ה שהם הענפים היואלים מ"ס
 האריך הנק' כתר יעד"י ביום הפרטיית שכל פרלוק ו"ב

זודאי שהמחית הכתום שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרלוק ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבח' הד'
 מוחין שהם י' חו"ב ודעתה הכולל חו"ב שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבח"י הכתר ואינם בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה נמנו לגמרי אמנם
 בכתר יש בו בח'י פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובח'י
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם ח' המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 חינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דח לנו מן דה' הנו' בח"י דף רפ"ח ע"ה ושם תבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו יום עניינו, והבן הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. ועתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה, והנה הוא
 נעשה מבח"י חלי התחתון דה"ת דלוימא הנק'
 חכו' כג"ל יום ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דלוימא
 הא' תוך זעיר בבח"י המוחין הולככה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו ח"ך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של אימא עלו בחלי התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לחין ואז איתם האורות הוליוו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לאיתו מחליה התחתון דה"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה התחתון דה"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלכשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולככו להתרוקן לכמה סיבות כג"ל
 הם

איפה שלימה

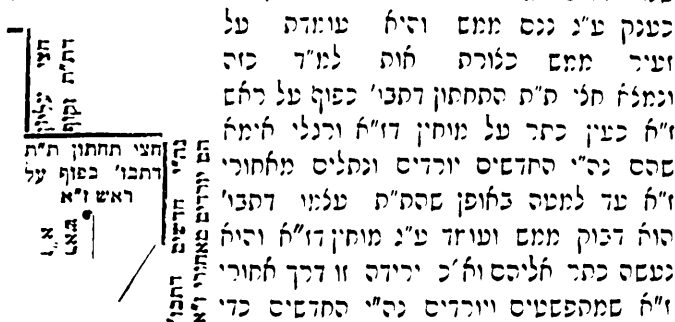
דלוימא פרע, וכן עדי' הולכים ומתחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנז' לחין קן יאיתם משהינם כלל מנמו שהי' אלא שבזה עולים
 ומתבררים יותר ומודגמים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל נוסכים לשמועה ראשונה שכחז מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכחז בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ה נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ה ובאים לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכחז תבונה עד הוד התפשטה ולריך
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש יע"ש. ועוד עיין בדרושי הדעת ידובה בנה"ש דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דו"ה ח"גם רק ו' ספינות
 חג"ה נה"י אלא שבזמן ההנדלה נתחלק כל ספינה מהם לתלת פרקין ועי"ש היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעים חג"ה הראשונים דו"ה גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חכ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון חג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסין ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם גוף בלי
 אלא סתן כלי מוח' ח' הנו' הכלל מחו"ב ודעת החסין הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בח'י חג"ה של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעים ותחתון שכלל ח' מנה"י נעשו נה"י דו"ה ושם נחשבי ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וח"כ מ"ס הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון דחג"ה אשר נתלכשו בכן פרקין אמנעים דנה"י דלוימא
 ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעים ותחתון דנה"י דו"ה ח"ן בהם התלכשות נה"י דלוימא
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דלוימא המתלכשים בפרקין עילאין דנה"י דו"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי ח"ן
 בהם התלכשות נה"י דלוימא כ"ה הארה לבד ויו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דו"ה נעשה
 מחדש ומציאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגר ונקר' ר"ל שהמשתה החו"ב מיכוד דלוימא ליכוד דו"ה חינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נטר יקרא אשר מהיר בדעת דהו"ה וע"י בן מודווגים חו"ה ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ביסוד שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מתפשטים ביסוד דו"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין בנה"ש דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ו, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער ח"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי הדעת הנו' תלת פרקין תחתון דחג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסין וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכחז וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין ב' פרקין עילאין דחג"ה ונעשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דלוימא והתלת פרקין עילאין שבתרין פרקין הנו' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנו' הם חו"ה ויסודות והם ב' עטרין ודעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלת פרקין אמנעים דחג"ה דו"ה נעשו תרין עטרין ודעת
 דו"ה, אבל בדרוש הדעת כחז שתרין פרקין עילאין, ואמנעים דחג"ה דו"ה נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ה נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

(ו) **חוי"ב** ודעת הכולל חו"ב שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ב חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דו"ה ומציאר יותר בשער הכוננת בדרוש שיש שלום שכחז וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דו"ה כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם בו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויות עסמ"ב כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילת העמידה וכו' ולכן הם בבח"י כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבח"י כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסודות לשרשי המוחין דכתר דו"ה ודטוק' כידוע שכל פרלוק ופרלוק מפרטי פרלופי בינה דו"ה נתקן כל אחד ע"י פרלוק שכנגדו
 מפרטי ה' פרלופי בינה דיסודות ואלו חו"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ביו"ט ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לאה ועקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאוהה תפילה וממנו
 לבינה וכו' כמבואר כל זה בסידור הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר בסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש. ומכל האמור מפורש יולא שח"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דו"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דו"ה שהם חו"ב
 חו"ג שבכתר מתפשטים עד סוף עולם הא"י שהרי בשים שלום נדחים המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

אם לצורך לידת ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לצורך מוחין דז"א
 עלמו כנ"ל אבל אלו שהם לתשלום י"ם דתצ"ו עלמה חזרו האורות
 להתלבש בהם, והנה מזה המחלטה התחתון דת"ה ומנה"י [ר"ל
 נה"י החדשים] בצחי' כלים ובצחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם
 הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
 שהמוחין הכלים שלהם הם דתצ"ו והאורות שלהם הם דז"א אבל
 הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התצ"ו בזה תבין העעם
 למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מחליין מחכמה
 שנק' ראשית והטעם כי הנה המוחין דז"א שהם חצ"ד שלו
 האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
 הא' דתצ"ו כנ"ל עכ"ל הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
 שבהם הם מוז"א עלמו ולכן משם מחלילים מספר י"ם שהם
 חצ"ד חג"ה נה"ם שבו ובפרט כנ"ל שהכלים דנה"י הא' דתצ"ו
 נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו
 שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם צחי' התצ"ו לבד
 ואין בו צחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
 כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
 זה וזה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
 העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר
 זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה נבדלת היא מנוף האדם.
 גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
 היו האורות צחי' זעיר עלמו ובצחי' הכלים שלהם בלבד היו
 מהתצ"ו. אבל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתצ"ו ופשוט הוא
 היתרון והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלבה אליו ומה
 גם שאפי' בצחי' הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
 לב' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אבל כלי
 הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ה ונודע שחלי
 ת"ה גדול מכל נה"י כולם כמ"ס בהקדמה ידועה שהצחי' קטנה
 שכל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
 ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
 שהכתר גדול הוא מכל הט"ס כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ל נק'
 הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי
 שכאשר אימא שהיא תצ"ו רוצה להעטיר ולהכתיר לז"א בנה
 בסוד בעטרה שערטה לו אמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
 למטה עד שיצור חלי ת"ה שלה כנ"ל ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
 ונעשית לו צחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מצחי' ז"א
 עלמו לסיבת ההתכרותו והתדבקותו עמו וז"ס מ"ס צחי' דכתר
 אימי אימא על צרת, גם אמרו צחי' כל כתר אימי אה"ה והענין
 הוא כי מצחי' אימא הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ס
 ודע שלא זה בלבד אלא עד"ז הם כל צחי' הכתרים של כל
 שאר הפרטו' או כמו אר"ך ואו"ה וטו"ק דז"א שכולם כתריהם
 נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
 ג"כ ית' לך שהרי מצחרי אחזה אלוה ודרי אין אלו רואים שבאדם
 התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין צחוכו למעלה מהמוחין שלו
 אך זה יובן עמ"ס שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
 צחי' מקפת עליו וזולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
 אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם הצינו' שלו
 המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלגולת המקיף את המוחין
 של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
 דת"ה ומנה"י החדשים דתצ"ו ובו ית' לך מש"ל
 שצינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
 כפי הנז"ל שחלי ת"ה נעשה כתר על הנה"י נכנס צחוכו אין
 צורך להשפיל, אבל הענין הוא כי הנה עיקר צחי' כתר דז"א
 אינו רק חלי התחתון דת"ה דתצ"ו לבד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חצ"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
 מתלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שנס נה"י החדשים המתחלקים
 לג' קוים יהיו כתר דז"א, אבל כפי זה צריך להבין מה נעשה מן
 הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ה אל ראש ז"א. גם ל"ל
 מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך צריך י"ג שנים עד
 שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
 הנז"ל שהת"ה עלמו שורה על חצ"ד דז"א אין צורך להשהות זמן
 שכיון שכנסו כבר נה"י דתצ"וה בסוד מוחין צחוכו מאליו נשאר
 עומד ת"ה ע"ג המוחין ברגע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
 שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ה דתצ"ו הוא לבדו נעשה
 כתר ושורה ומונה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הנה"י הוא נוף
 רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלצו ובצחוכו מקום הלל רחב
 יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא היותר
 רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר לר וקטן כשיעור מכל
 אבריו ובפרט כי זו צחי' אימא וזו צחי' בנה הקטן כי צחי' אימא
 כאשר מונה אוחו חלי ת"ה על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א צחוכו
 וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ה זה ויש בו
 שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבב את
 המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתצ"ו אינם נכנסים תוך
 פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
 ומתפשטים ויורדים בצד אחוריים דז"א באדם ארוך הכופף קומתי
 וגשען על גבי ראש אדם ננס קלר הקומה העומד לפניו ואחורי
 הננס נגד פני הארוך ואז הארוך כופף קומתי ומושיב גופו
 שבמקום עזבו ע"ג ראש הננס והגליו נתלין לאחוריים דננס
 שאז ננול שראש האדם הארוך נס חלי קומתי העליונה זקוף
 למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הננס והגלים
 שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הננס, ועד"ז באימא עם ז"א

כענק ע"ג ננס ממש והיא עומדת על
 זעיר ממש כלורת אור למ"ד בזה
 וגמלא חלי ת"ה התחתון דתצ"ו כפוף על ראש
 ז"א כעין כתר על מוחין דז"א ורגלי אימא
 שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
 ז"א עד למטה באופן שהת"ה עלמו דתצ"ו
 הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דז"א והיא
 נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
 ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
 שיסאך הת"ה בצחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהיה זמן
 לירד כמ"ס בענין המסך י"ג שנים דגדלות ז"א כנ"ל. וגמלא
 שהכתר דז"א אינו דבוק גוף א' עם הנה"י אשר נכנסין צחוכו
 אבל הוא נוף א' עם נה"י החדשים היורדים ומשפלים מאחורי
 ז"א וזה תבין מש"א במ"א כי קו האמלצי דז"א לפעמים יורד
 עד למטה וגם צחי' הדעת שהוא עמו בקו האמלצי גם הוא
 יורד למטה ממקומו ואמנם החי"ב שבו נשארים במקומם ואינם
 יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
 עם נה"י הפנימיים דתצ"וה היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
 גם חו"ב שצ"ב הקוים האחרים יעלו וירדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דתצ"ו
 החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים
 וגמשים דרך פניו הוא כדי שתוכל התצ"ו להסתכל פניה בפני
 ז"א כאשר הכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
 והכפוף ראשה ותציב בפניו דז"א שהוא נמוך ממנה ותאיר בו
 בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו גמלא
 פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מואד מאד וכאשר הכפוף ראשה
 להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור ארוך
 התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד

סיים

איפה שלימה

החצ"ד שהם או"ה ויסקו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א זו"ן ויעקב דז"א] א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב
 בפרקין שנעשה מחלי ת"ה דאימא, אמנם נלעד שכך הם דברי הרב שמכרים ומביא ראיה כמו שמנינו שכתר הכללי דלני' שיש בו
 מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מנינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב מלבד המוחין עלמן שהם חצ"ד הכללים קן בפרטות
 מכל פרטות ופרטות דכל פרטי פרטותי הז"א הכתר הפרטי שכל פרטות הנעשה מת"ה דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
 מלבד החצ"ד הפרטים שלמטה ממנו וזה יבא דברי הרב על נכון:

- (א) **במו** א"ה ואו"ה נוק' דז"א כולם כתריהם נעשה מן ת"ה העליון שעליו וכו' עיין מ"ס באש"ל בארוך על שער א"ה פ"א אות
 א' והענין בקיצור כי או"ה מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דלני' שהם נקראין חג"ה דכתר דלני' יעו"ש:
- (א) **דנה"י** של תצ"וה החדשים וכו' וגם צי"ס יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כנוגת העמידה צחיבת למען שמו ועיין לעיל
 פ"א אות ג' מ"ש שם:

באופן

קנב) שאלה מסיבה קולר המשיג ושימק
 המושג אני נצוק בסדר
 הזווגים שנהתימת שים שלום ובסדר המשכת
 הטיפה וכמוחין ע"כ יבאר לי הדבר בכדי שאדע
 לעבוד את ה' בכונה כראוי ושכמ"ה :

תשובה דע שצפרלוק ז"ל כבולל יש בו
 ג' פרלופים מלבישים זע"ז בשוכ
 פרלוק הפנימי הוא כתר ויש בו י"ב פרלופים
 באורך, ופרלוק האמלעי הוא חצ"ד ויש בו י"ב
 פרלופים באורך, ופרלוק החילון הוא הגי"ת נכ"י
 ויש בו י"ב פרלופים באורך, ובחול כל עסקנו
 בחי"צ דנכ"י דבונה דז"א ובהם ג"כ יש ג'
 פרלופים מלבישים זע"ז בעובי ע"ד כנז' וקומחין
 שוכ ונהקנים בלשח וחזרה ע"י המוחין שנמשכים
 להם מהח"צ דנכ"י דישסו"ת ובכללות בעמידה
 או החזרה נמשכו המוחין להח"צ חו"ג דכתר
 דפרלוק הפנימי וצשים שלום בעת הזוג יש שתי
 המשכות א' המשכת טיפת הכזרעה, ב' המשכת
 המוחין מזל"ז בתחלה מזווגים פרלוק הפנימי
 שהוא כתר וממשיכין הטיפה מחסדים דדעת
 דעתיק שבו עד יסוד דיעקב שבו ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים לו
 עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים פרלוק האמלעי
 דעובי עד"ז כי המוחין שכוו צפרלוק הפנימי
 חלקו השייך לו נתפשט בכל קומתו ושארית
 המוחין נמשכים ממנו לפרלוק אמלעי דעובי
 וממשיכין טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק האמלעי עד יסוד דיעקב שבו
 ומזדווגים יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות
 השייכים לו עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים
 פרלוק החילון דעובי עד"ז כי המוחין שכוו
 צפרלוק האמלעי חלקו השייך לו נתפשט בכל
 קומתו ושארית המוחין דו"ק נמשכים ממנו
 לפרלוק החילון דעובי ומתפשטים בכל קומתו
 וממשיכים טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק החילון עד יסוד דיעקב ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים
 לו עד ראש הכריאה, זו הצנת פשט הסידור :
ומה שיש לדקדק בזה דאיך אחר שנחפשט
 המוחין בכל פרלוק ככתר עד שנדחו
 הקטנות לראש הכריאה איך אח"כ חזרין
 להמשיך המוחין ממנו לפרלוק חצ"ד וכי יעלו

המוחין מהתה לעולה להמשך בראש חצ"ד וכמו
 שכתבנו כן בפתח עינים [דמ"ה ע"ב] ד"ה ובאן
 יעו"ש לפי מ"ש א"ש דלא נתפשט בכל קומת
 הצפרלוק הפנימי אלא המוחין השייכים לו הצל
 שארית המוחין נשארים צפקדון להמשך צפרלוק
 האמלעי וכעד"ז מפרלוק האמלעי להחילון וא"ש
 כיצ"א ועיין בפתח עינים שבי ע"ז שני תירושים
 ותכלית כונתו שבהמשכה מפרלוק הפנימי
 לאמלעי ומכאמלעי להחילון הוא מזל"ז בעובי
 ולא בדרך עליית המוחין כעו"ש :

והרה"ג שד"ה יל"ו תירך עד"ז וז"ל בע"ה
 שער המקיפים פרק א' כי וז"ל
 ובה חצין ענין אר"א שאמרו באדר"ז הרדיוהו
 שקולי כחדא ושריין כחדא והטעם הוא כי מאיר
 א' שניהם מאירין צבוייה ממש ואין חינוק
 ציניהם אלא שאצא לקח אורות דחסדים
 מימין ואימא אורות של הגבורות מהשמאל וכי
 לכך גם אור הימין של אצא שגכנס בו צמוד
 אר"פ יולא אה"כ דרך היסוד של אצא עלמו
 וחל"ו נכנס צמוד אר"פ לאימא וחל"ו נשאר
 צמוד אר"מ לאימא ובה חצין איך אימא כשם
 בליקחת מהכתר שהוא א"א כך נוקחת מאצא
 עלמו ונריכה אליו ע"כ נמלא שאף באימא
 שוב לאצא אפי"ה מקבלת ממנו וכן יהיה
 בזווגים דשים שלום שאף שפרלוק ככתר ופרלוק
 חצ"ד ופרלוק חו"ק הם שוים בקומתם אפי"ה
 מקבלים המוחין זמ"ז עכד"ק :

ותירוץ הלזכ עולה יפה וכו' ע"ד מ"ש
 הפתח עינים שבהמשכה מזל"ז
 בעובי יעו"ש ועיין ג"כ בענין הזווגים דשי"ש
 בכפר עלי נכר אות מ"ט מה שכתבנו בזה
 ועיין בהקדמה רחב"י (ד"ט ע"ד) בסדר תיקון
 ובתפשטות המוחין ולענין אר"א כנז' בשער
 מ"ה פ"א עיין בהגבת השמ"ש שער מ"ב פ"ג
 ועיין מ"ש ע"ז בספר דברי שלום שאלכ ל"ה
 (ד"ז ע"א) ובספר תרי"ה (דקכ"ו ע"ב ד"ה
 כתב) וכיע"א, מהמגיה נר"ו :

קנב) שאלה מ"ש בסידור זווגים דשי"ש
 בכתר שהוא עתיק ואריך
 מלוייר בעתיק אחיב הויב צבילוב שהוא זוג
 פנימי ובא"א הויב אחיב צבילוב שהוא זוג
 חילון לא כן בזוג חצ"ד שכם אר"א וישסו"ת

מלוויר בשניכם אלכיס הויכ בשילוב וכן בזוג
 נכ"י שכם זר"ן ויעו"ר מלוויר בשניכם הויכ
 אכויכ בשילוב שהוא זוג חילון יעו"ש וז"ל
 מהו כונת סדר זה דממ"ג קשב אס הוא
 כלל משני זוגים חילון ופנימי למי באו"א
 וישסו"ת זר"ן ויעו"ר לא לייך שני סוגים ואס
 הוא רק זוג אחד שכך יש לומר דהכא מייכי
 בזוג הפנימי כנעשה ע"י דזוג החילון אינו
 שייך כלן וכוא נעשה מאליו תדיר שלא ע"י
 כנודע וכבר נרמז בחיצת שמע קשב יותר א"כ
 למי גבי א"א מלוויר הויכ אכויכ וכן בזר"ן
 ויעו"ר הויכ אדני שהוא זוג חילון היע"א :

תשובה
 תיקון חו"צ חו"ג דכתר דזר"ן
 תנתקן ככל בעמידה זוגים עתה
 צ"ש ע"ד עתיק ונוקי הם ג"ר שצכתר

תשובה הרב ר' סלימאן אליכו מצבל נר"י
 השיב וז"ל לריך לכתוב צסידור
 ולהשאר צעתיק וכו' ושארית המוחין דחצ"ד
 חג"ת נכ"י דעיצור ויניקס ומוחין דלח' ופניס
 דחילון ודפנימויות להמשיכס לחצ"ד שהס אר"א
 וישסו"ת ולצנות אותס ולתקן אותס וי"ד
 ימשיך חלק הזר"ן ויעו"ר ויכוין לצנותם ולתקנם
 צכללות וכן מוכח מדברי הרש"ש צבקדמת
 רחבי"ג (ד"ט ע"ד) כיעו"ש וכן ס"ל להר"ב
 כחסיד מהר"א ענתני זלוקיל עכ"ד :

ושאלתי ע"ז להרבי"ג שד"כ יל"ו והשיב
 ג"כ כנז' שלריך לכוין לזוג חו"צ
 חו"ג דכתר וע"י זוגס הם צניס ומתקנים
 לחצ"ד שהס אר"א וישסו"ת ככל הנז"ל ר"ל
 המשכת המוחין ודחיות הקטנות עד היסוד
 ושאר הפרטים. ואח"כ יכוין לזוג חצ"ד שהס
 אר"א וישסו"ת וע"י זוגס הם מתקנים וצניס
 לחג"ת נכ"י שהס זר"ן ויעו"ר ככל הנז"ל ר"ל
 המשכת המוחין ודחיות הקטנות עד היסוד
 ושאר הפרטים. וכל צניון ותיקן חצ"ד וחג"ת
 נכ"י הוא עתה צשי"ש כי מה שנתקן צכללות
 בעמידה הוא רק לכתר שהס שרשי המוחין
 ועתה נתקנים חצ"ד ור"ק שכל פרלוף נתקן ע"י
 פרלוף שעליו דוקא ככתר מתקן חצ"ד וחצ"ד
 מתקנים ו"ק עכד"ק וביע"א :

קט) שאלה כתוב צשכ"ו (דל"ז ע"ג)
 ח"ל אחר שכבר נעשה בחינת
 בחיצוק וסנשיקין צצרכות שקדמו כנז' לח
 מתפורר היסוד להתאצר צנוקי וכ"י ע"כ לפי
 ח"ל

וע"כ לייך זוג פנימי וא"א ונוקי שהס ר"ק
 שצכתר ע"כ לייך זוג חילון ואר"א וישסו"ת לא
 חילק צניכס יען שזוגס אלכיס הויכ וכמ"ש
 צשכ"ו (דל"ה ע"א) וכבר כי צשכ"ו לעיל
 (דל"ז ע"ד) ח"ל כשחכוין צשס אלכיס וכויכ
 חכוין להצרס ע"ד איל"הויהם כי הגצורות
 שנקראים אלכיס מקדומים ומתחילים לעלות
 חתנה צכוד מ"ן ואח"כ יורדין כחסדים שהס
 כהיות צסוד מ"ד ע"כ וע"ד זה צכל מקום
 שימלא זוג דאלכיס הויכ לריך לשלצס כנז'
 זר"ן ויעו"ר שלייך בשניכם הויכ אדנות מפני
 שהוא סוד חיצור זר"ן כמו צכל הכונות ולא
 צשציל הזוג מהרבי"ג שד"כ יל"ו :

א"ה עיין צטעס השנויים כנז' צספר פתח
 עינים (דמ"ז ע"א) מ"ש צזכ צאורכ
 וכצ"א מסידור פדיון נפש להרש"ש זיע"א
 שסידר אכויכ והויכ, הויכ ואכויכ צכתר, אח"כ
 אלכיס וכויכ, הויכ ואלכיס צהצ"ד, אח"כ
 אדני הויכ, הויכ ואדני צז"ת ע"כ יעוש"צ
 וביע"א :

קנה) שאלה מ"ש צסידור צזוגים דשי"ש
 לזוג חו"צ חו"ג דכתר
 שהס עתיק ונוקי וא"א ונוקי ולהמשיך טיפת
 הכאע"כ וכו' ולצבר הקטנות צניסוד דז"א
 וכו' ונדחים כי אלכיס דקטנות לראש כצריאל
 ואח"כ יכוין צזוגים דחצ"ד שהס אר"א וישסו"ת
 ככל הנז"ל וכע"ד צחג"ת נכ"י שהס חו"צ

קצח) שאלה כהוב בשכ"ו [דל"ב ע"ב]
 וז"ל נמלא כי אז צווג
 הכוא נכנסין צרחל גי יסודותי יסוד דאבא
 ויסוד דאימא ויסוד דז"א, המלביש את שניכם
 צחוכו ע"כ ל"ל הלא נודע שיסוד דאימא צחוכ
 דז"א כי הוא יסוד נוקי קל"ר ואינו מגיע עד
 יסוד דז"א וכיבי קאמר יסוד דז"א מלביש לשני
 היסודות דז"א גם ל"ל דאין נכנס יסוד דאימא
 צרחל כיון שסיומו צחוכ דז"א למעלה מכתר
 דרחל היע"א :

תשובה עיון ציפה טעם לשכ"ו [ד"ב
 דעמידה אות נ"ו] שנגש מה
 ותוך וז"ל וז"ל וז"ל שיסוד דאימא מסתוים צחוכ
 דז"א ואינה מגעת עד היסוד מ"מ כבר נודע
 שכן כהו"ג בליאחם לוקחים התלצות מיסוד
 דאימא יחס עשר לציסוס דאחיה עשר דמים
 וגם יסוד דאבא עלמו צחפפפוטו מהחזה
 וגמטה לוקח התלצות מיסוד דאימא ומכל אלו
 הצחינות שייך נומר שגם יסוד דאימא נכנס
 עמהם עכ"ל ועיון ע"ה שכ"ט פ"ה ושנ"ד פ"ה
 וכיע"א :

קטן) שאלה כהוב צסודור צחינת ברוך
 הוא וברוך שמו יכוין
 שאחיה שכוא אימא מנצבת לס"ג שכוא אבא
 ואדני שכוא נוקי מלצבת למ"ה שכוא ז"א ע"כ
 ושם לייך קודם אחיה ואח"כ הויה דס"ג ואח"כ
 אדני ואח"כ הויה דמ"ה ולריך לפי שכונתו שהא'י
 מלביש לשני אימא לאבא ונוקי לז"א, וקשה
 דצנכר שלום [דמ"ו ע"ב] צהגות לשכ"ו כי
 וז"ל נלע"ד ש"ל כך צמילת צרוך תכוין אל
 שם אחיה דיודין המלוצש צסם הויה דס"ג
 וכך היא ניסחה שכ"ו ימן ועיון לעיל סוף
 דרוש ה' מדכופי התפילין שורש כוגף זו עכ"ד
 וצדכופי התפילין [ד"ח ע"א] מצואר כן וז"ל
 ופגוד אחיה דיודין שצמות חכמה יש שם הויה
 דס"ג שיש בו גי יודין כמו שיש גי יודין צסם
 אחיה דיודין ואז הויה היא צז"ת שצחכמה
 זאת ונעשית מלצוש אל שם אחיה דיודין כנז'
 כי הוא נשמה אליו לפי שכוא צחינת ג"ר
 שבה ע"כ כרי מפורש כמ"ש צנכר שלום שאחיה
 היא מלוצשת הוך כס"ג ולא מלצשת עליו וכוא
 היוך מ"ש צסודור שאחיה מלצבת לס"ג ועוד

יולא שכווג דשים שלום הוא לצחינת נוקי
 שצבר נעשה לה צחינת החיצוק והנשיקין
 וקשה דז"כ חינו צנוקי דחכמה דכתר שנעשה
 צפ צבר החיצוק והנשיקין שוודע שהחיצוק
 והנשיקין הוא לנוקי דחכמה דכתר אבל לנוקי
 דצינכ יחו"ג לה מלינו עניין החיצוק והנשיקין
 אליה אי"כ הוך צש"ש מכונים לצווג כל
 הצחינות דגתר ודחצ"ד ודח"ק כיון שלא קדם
 להם עניין החיצוק והנשיקין היע"א :

תשובה הן אמת שהחיצוק והנשיקין
 שנעשה צעמידה הוא רק לחכמה
 דכתר אבל לעולם עיקר הטורה להקן חכמה
 דכתר ואחר שנתקן צחינת חכמה שצכתר היא
 מחתמת הוחמה צצינה וצחו"ג ככל הצחינות
 שנטשו צה תיקון אטצ"ה והחיצוק והנשיקין
 ומוחין דא"פ ונעשה צהם ככל מה שנעשה
 צחכמה דכתר וע"כ צש"ש מזדווגים כל די
 צחינות חו"צ חו"ג דכתר ונמשך לנוקי שכוא
 יעו"ר שצכס ואח"כ ממשיכין שארית המוחין
 לחצ"ד שחס אר"א וישכח"ת ואח"כ לוי"ק שחס
 זרין ויעו"ר ככל ע"ד הנז' וכן הצווגים יהיו
 צש"ה צכל אחד ואחד מהכ"ג שד"ה יל"ו :

זקן) שאלה כהוב בשכ"ו [דל"ה ע"א]
 וז"ל דע כי אעפ"י שאנו
 אומרים שזה הצווג הוא דיעקצ עם רהל עכ"ז
 יש עוד צווג אחר ג"כ והוא צווג ז"א עלמו
 הנקרא ישראל עם לאה מהחזה ולמעלה ע"כ
 ל"ל שמשולם לא מלינו צש"ש צווג ישראל עם לאה
 אלא יעו"ר ואדרצא מפוי צסדר הצווגים צהקדמת
 סודור כרש"ש שצשחית דחול לאה וישראל
 הם אב"א אבל צווג ישראל ולאה מהחזה
 ולמעלה הוא צמנחה יעו"ש :

תשובה אין נראה לפרש צש"ש דשחית
 יש צי צווגים שלעולם הצווג דש"ש
 דשחית הוא דיעו"ר דיקא חווג דישראל ונאה
 כנעשה צאמירת ויעבור אינו עניין לכאן
 דכתם הוא צווג דכללות כ"ד שכות דתמול
 שלשום אבל אפ"ל שח"ש עוד יש צווג אחר
 דישראל ולאה כונתו על צווג כנעשה צמנחה
 ישראל ולאה דכלים פנימיים שבוא מפנין
 צווג דשחית, צווג דמנחה כנעשה ע"י הוא
 דיעו"ר דכלים אמצעים, מהכ"ג שד"ה יל"ו :

הכתובה פה צריכה פי'. והנראה שכך הוא:
 בתחי' לזווג חו"ב חו"ג דכתר (הכתוב בשורה
 א'), והוא מה שמצוייר למטה אהי' הוי' והוי'
 אהי'. ולפי כונת הקיצור כאן נראה לקו"ד,
 שאפי' להשלים גם זיווג החב"ד והו"ק אחר
 הכתר בלי הפסק. ואח"כ לכוון להמשיך טי'
 ע"ב דדעת דעתי' עד המקי' דחכמה דו"א ומשם
 ליסוד דאי' שבדעת דו"א (הכתוב בשורה בג"ד).
 והיא טי' א' הגמשכת מהמקי' דחכמה, ושורשה
 מדעת דעתי', ולהשאירה ביסוד דאי' שבדעת
 דו"א. ומ"ש להמשיך טי' ההזרעה וכו' וגם
 להמשיך הטי' משם ע"ב דמקי' וכו', צ"ל
 שהכונה במ"ש להמשיך הטי' משם ע"ב, כלו'
 הטי' ההיא ואינה טי' אחרת, אלא טי' א'
 להמשיכה מעתי' למקי' דחכ', ולהמשיכה משם
 עד הדעת דו"א. והגם שגר' זה דוחק, שבתחי'
 כ' להמשיכה מעתי' עד דעת דו"א, ואחר זה א'
 וגם להמשיך הטי' וכו' לדעת דו"א, ולמה
 הפסיק בתחי' לו' מעתי' לדעת דו"א, ולא א'
 בהמשך א' מעתי' למקי' דחכ' ומשם לדעת,
 מ"מ מוכרחים הדברים. שכ"ג מפו' בריש דרו'
 א' דויעבור שהם טי' א' ולא ב'. וע"ע לק'
 בויעבור בד"ה לעכב טי' ההזרעה. ומ"ש עוד
 ולהמשיך משם ה"ח וכו', כלו' מיסוד דאי'.
 ומה שמצוייר בעמוד הב' שם ע"ב עם הה"ח,
 עי' פת"ע דג"ב סוע"ב בסוגרים שכל זיווג
 להוליד צריך להמשיך טי' ע"ב עם ה"ח, וזה
 בסוד נשמה של הולד כנו' בע"ח וכו' ועד"ז
 הוא הזיווג בברכת ש"ש וכו' ע"ש. וע"ע פת"ע
 דמ"ז ע"ג סוד"ה ונחזור וד"ן סוע"א ד"ה וכן.

(אגב יש לו', שלפי מ"ש הרש"ש זיע"א בנה"ש
 והביאו הש"ש ז"ל בכ"מ, שזיווג דיעקור
 דש"ש הוא דפרטות דאותו היום, ודנפ"א הוא
 דו"ן דכללות דכל הכ"ד, צריך לו' שב' הטי'
 הנו' בש"ש כאן, עי' ש"ש ז"ל דרו' ש"ש אות
 ב', א' מהם נמשכה לז"א הפרטי דאותו היום,
 וטי' הב' דחס' דעתי' ומקי' דחכמה נמשכה
 לז"א הכולל דכ"ד. ולא נמשכו הב' טי' לפר'
 אחד, כמו שלכאו' נראים פשט הדברים, וזה
 נראה לכאו' פשוט. ועי' ש"ש דרו' א' דס"ת אות
 ו').

ברפ"ו דעמי' יש עוד בחי' אחרת והוא כתר
 דו"א וכו' וקודם שקלקלו המינים היה בא
 מעצמו וכו' אבל אחר שרבו המינים ונתקלקלו
 וכו' נסתלק בעון הדור או הוצרכו לתקן ברכת
 המינים וע"י ברכה זו בא גם הכתר דו"א ע"י
 תפלתנו ע"כ. ושם בברכה זו כ' שלפי שספי'
 הכתר אינו בא אלא באחרונה וכו' ולכן ברכה
 זו באה עתה באחרונה אבל בחי' הכתר דנוק'
 נעשה בה בראשונה ע"כ. וזה מדובר בפני'
 כמ"ש. ואח"כ ממשיך רו"ל בענין הכתר דנוק'
 שבא בסוד שו' בעת אצילותה וכו' שבזמן ר"ג
 שנתרבו המינים ופגם המינות מגיע לכתר הנה
 ולכן הוצרכו לתקן ברכת למינים לתקן הכתר
 שבה (והתי' הזה מבואר בסי' שהוא להמשיך לו'
 הארה ממו' דכתר דו"א) ויען שברכה זו נתקנה
 מחדש לא תיקנוה אלא אחר גמר הברכות הא'
 שהם לתקן הט' שבה ע"כ.

והמובן לקו"ד מזה הוא שהכתר דו"א וכן
 דנוק' דבחי' אחו' תמיד מאז ועתה,
 בא על ידנו, ושניהם באים באחרונה. אבל
 הכתר דו"ן דפני' היה נתקן מאיליו עד זמן
 ר"ג, דו"א באחרונה ודנוק' בראשונה. (הגם
 שכתר דאחו' באחרונה, אבל בפני' כך קיבל
 שבא בראשונה). ובהתרבות המינות הגיע הפגם
 שהוא חמור מאד לכתרי' זו"ן דפני', והיו צריכים
 לתקן אותם על ידנו. והיות וכתר דו"א אינו בא
 אלא באחרונה, תיקנו ברכת למינים אחר גמר
 תי' הט"ס שלו. והיות ותי' הכתר דנוק' הוא
 להמשיך לו' הארה מכתר דו"א, סידרו תיקונו
 ג"כ בברכה זו, שבת' הכתר דו"א אז ממשיכין
 ממנו הארה לתקן כתר דנוק'. אע"פ שלפני זה
 היה בא בראשונה, עכשיו שזקוק להארה מכתר
 דו"א, מוכרח להשאיר תיקונו עם תיקון כתר
 דו"א עצמו. כנלקו"ד הבנת הענין וא"ש את"ם.

שים שלום

(קט, א) שים שלום לזווג חו"ב וחו"ג וכו'.
 לפי מה שביאר הרב פת"ע ז"ל
 כאן, נראה הלשון של ההקדמה המקוצרת

ש"ש, וכן כרי' וזקי' העמי, וכן בנפ"א, הכל הוא בכל הג' בחי' הגז'. [עי' עוד שם בדק"ד סוע"א שזיווגי הכתר והחב"ד והו"ק הם של זו"ן מינם ובם. ומהק' היר"א זיע"א נר' שג' זיווגי הנ"ר הם בכ"א מכתר וחב"ד וו"ק]. וכן נלקו"ד לו' בדרך אפ', שי"ב פר' הגז' בתי' שמע הם הם הי"ב פר' הנתקנים עד כאן בש"ש, וכולם הם דו"א. והיינו שמתחיל התפיל' מבררים עבור כל הי"ב פר' הגז' של פו"ח דפני' ופני' דחי', והנתקן בעמי' בתחיל' הוא עתי' דכו' של כולם דהיינו פר' הא' מהי"ב הגז', ואחריו נוק' דעתי' וכו' וכו' וא"ש את"ם.

(קי, ב) אחר בירור הקט' כתוב ג' יחודים ז"א, עם אי' ועם לאה ועם רחל. ובסי' כ"י לא נמצאים. והרואה יראה בשה"כ דל"ז סוע"ד שנזכרו שם, אבל לא כתב רז"ל לכוון אותם כאן. ואדרבה בשילוב הוי' אלקים שהוא זיווג ז"א ולאה כתב שהוא בועבור ע"ש. ולכן לקו"ד אין מקום לכוון בזה כמ"ש כאן בסי'. ואיני יודע אם הוא ט"ס.

(קי, א) רז"ל בשה"כ דל"ח ע"א ד"ה האמנם כתב, שבש"ש יש זיווג ישראל ולאה מהחזה ולמעלה חוץ מזיווג יעקו"ר ע"ש. וצריך לדעת איפה גז' זה בסי'. והייתי רוצה לו' שאפ' זה מ"ש בשה"כ דל"ז ע"ד ד"ה עניין, וכן בסי' אחר זיווג יעקו"ר, להמשיך ד' שמות עסמ"ב לנוק' דו"א ע"ש. דאינו מובן לכאור' מה טיבה של המשכה זו כאן, א"כ אולי כאן רמז לזיווג ז"א ולאה. אלא שלכאור' מובן מאליו שזיווג ז"א ולאה מחזה ולמעלה, צריך שיקדים לזיווג יעקו"ר שהם מהחזה ולמטה. (ועי' ש"ש שה"כ דנ"ג אות ט'). ואילו בסי' כתובה כונה זו אחר זיווג יעקו"ר כאמור. ועוד שבתו"ח דכ"ה ע"ב הביא הכונה הזו ופירשה כפי דרכו בקודש. והגם שלגודל משובותי קצור קצרה דעתי הפעוטה מלהבין עומק אמרי קדשו, אבל כתב שנוק' דו"א הגז' כאן, היינו פר' העתיד להתברר בתפיל' אחרת ע"ש. ולזה ניחא שבאה לבסוף. א"כ א"א לו' שכונת רז"ל על זיווג ישראל ולאה והיעב"א. וע"ע פת"ע דל"ג ע"ג

ומ"ש בע' ק"י, אחר ג' כלי הנוק', חיי אלקים הוי' ותחתיו חיי הוי' אדנות, עי' פת"ע אות ט' נר' שהיה גורס בשניהם הוי' אדנות ע"ש. ועי' תו"ח זיע"א דקכ"א רע"א ורע"ב שכי' ג' אופני כונות בב' החיבורים הללו, שהם הוי' אלקים והוי' אדנות, כפי הגי' שלפננו ע"ש. ומ"ש מול זה בצד שמאל חיי זו"ן והיכלין הוי' אדנות ואלקים הוי', נר' דחי' זו"ן והם הוי' אדנות, היינו זיווג יעקו"ר הגז' לעי' מזה. וחי' הוי' אלקים כ' בשה"כ היינו זיווג היכלין דנוק' (אלקים) בהיכלא דדכורא (הוי'). ופי' בש"ש אות ז' היינו היכלי ב"ע עם היכלי האצי' ע"ש.

(קט, א) ולהמשיך משם ה"ח לדעת דו"א. וכן הל' בשה"כ תכוון להמשיך טי' זרע הה"ח להוציאם מתוך היסוד דאי' הנתון תוך דעת דו"א ולהוציאה גם מתוך הדעת וכו' ע"ש. וק"ק הרי יסוד דאי' תוך דעת דו"א כמ"ש רז"ל, ומה שייך לו' מיסוד דאי' לדעת ז"א, וכן להוציאה מיסוד דאי' ולהוציאה גם מדעת דו"א. ולי' רז"ל בפע"ח ש"כ דעמי' יותר ברור ע"ש בד"ה והנה טי' הזרע.

(קי, א) בזווג יעקו"ר. עי' ש"ש של"ב פ"ב אות י"א ושכ"ג פ"ה אות ה'. ושה"כ בתי' מלך עוזר וכו' וש"ש שם. ופת"ע בתי' אל עליון. והנה לפמ"ש הרש"ש זיע"א בסו' הק' רחוקה"ג בתי' הד' מו' דכתר והם הנתקנים בד' כרי' וזקי', נר' שכל התיקונים וההמשכות שייכים בכל ברכה וברכה, וצריך להיות תי' יעקו"ר בכל מח מהד' מו' הגז'. וכפי מה שנו' שזיווג דחול הוא דיעקו"ר, א"כ הכונה ליעקו"ר דכל מח דד' מו' דכתר, ודכל פר' מאו"א וישסו"ת, ודכל פר' מזו"ן ויעקו"ר. כי כל אלו הי"ב פר' הם פר' שוים בקומתן וכנו' בכ"מ. ועי' פת"ע כאן סו' אות י"ג (ועי' מ"ש ענ"ה ז"ל אות מ"ט) ומדבריו שם יש להבין כמ"ש שכל מה שיש בכתר יש בחב"ד ובו"ק ע"ש. וכ"ן הל' שבהק' שכי' להמשיכם ככל הגז"ל. ובסי' כ"י מצאתי מסודר זיווג יעקו"ר ג"פ. וגם צריך לו' שכ"ז הוא בין בפו"ח דפני', ובין בפני' דחי'. וזה מפור' בתו"ח זיע"א דקכ"א ב' דכל זיווג

